

Περι... διαβάζοντας

Επιμέλεια: Τζένη Κατσαρή-Βαφειάδη
tkatsari@gmail.com

Θεόδωρος Γρηγοριάδης, συγγραφέας «Η κρίση δημιουργεί νέα ερωτικά και ηθικά πεδία»

«Οι συγγραφείς έχουν ένα όπλο μοναδικό:
την ελευθερία να γράψουν και να εκφραστούν»

«Οι ήρωες των βιβλίων δεν παραμένουν ποτέ μόνοι εκτός κι αν είναι "αναξιόπιστοι"»

Του Βασίλη Κάργα

Ο καβαλιώτης συγγραφέας μιλάει για το νέο του βιβλίο «Το μυστικό της Έλλης» (Εκδόσεις Πατάκι) -θα παρουσιασθεί στην Ξάνθη την Τρίτη και την Τετάρτη στην Αλεξανδρούπολη- για τον έρωτα στην εποχή της κρίσης, για τον ρόλο των ανθρώπων του πνεύματος και νοσταλγεί τα χρόνια που έζησε στη Θράκη

Η κρίση αναμορφώνει όσα υφίστανται μέχρι σήμερα

-Πώς θα χαρακτηρίζες το τελευταίο βιβλίο σου «Το μυστικό της Έλλης»;
Πρόκειται για ένα σύγχρονο λογοτεχνικό μυθιστόρημα με θέμα τον έρωτα και την καθημερινότητα στις απαρχές της οικονομικής κρίσης. Μια ώριμη γυναίκα, στην Αθήνα, λίγο μετά τα πενήντα, αποφασισμένη να ζήσει μόνη, γνωρίζει έναν νεότερο άντρα, παντρεμένο και άνεργο. Κι έτσι καταπατεί τις προσωπικές της δεσμεύσεις αλλά διευρευνά και τις προσωπικές της αντοχές.

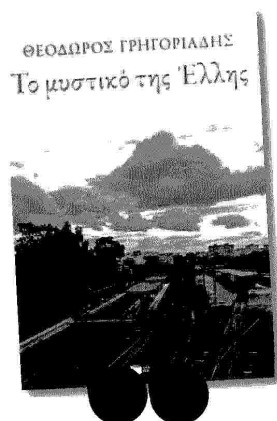
-Είναι μια ερωτική ή πολιτική ιστορία;
Και τα δύο μαζί. Ο έρωτας από μόνος του είναι μια πολιτική κατάσταση. Διαμορφώνεται από τις εκάστοτε κοινωνικές και πολιτικές συνθήκες. Σε αυτό το μυθιστόρημα ήθελα να καταδείξω αυτό ακριβώς. Πώς η κρίση δημιουργεί νέα ηθικά και ερωτικά πεδία και πώς αναμορφώνει όσα υφίστανται μέχρι σήμερα.

Ανήκω σε εκείνους που σχετίζονται με κάθε ρογής ανθρώπου

-Υπάρχουν στο βιβλίο σου πραγματικά στοιχεία ή μυθοπλαστικά;
Και σε αυτό το βιβλίο η ιστορία και οι χαρακτήρες είναι ένας συνδυασμός μυθοπλασίας και πραγματικότητας. Ύστερα από αρκετά βιβλία αντιλαμβάνεστε πόσο δύσκολο είναι να αντλεί κανείς υλικό αποκλειστικά από την προσωπική του ζωή. Όμως ευτυχώς υπάρχει και ο περίγυρος. Κι εγώ ανήκω σε εκείνους που σχετίζονται με κάθε ρογής ανθρώπου. Γίνομαι ο πιο καλοπροαίρετος παρατηρητής της ζωής τους. Εδώ, για την Έλλη, είχα μπόλικο υλικό. Γύρω μου, και ειδικά στα σχολεία όπου δούλεψα πολλά χρόνια, γνώρισα πολλές γυναίκες που θυμίζουν την Έλλη, την δική μου καθηγήτρια γαλλικών. Κάποια από αυτές ίσως ταυτιστεί περισσότερο διαβάζοντας το μυθιστόρημα. Μπορεί και να το χερσεί ότι μυθοπλαστικά της έδωσα μια ευκαιρία ακόμη να μην απαντήσει τον έρωτα.

-Οι ήρωες του βιβλίου, η Έλλη και ο Αντώνης, από ποια πλευρά της ζωής είναι βγαλμένοι;
Είναι και οι δύο άνθρωποι της μεσαίας τάξης από λαϊκές γειτονίες. Αλλά εκείνη μετακόμισε, ύστερα από πολλά ταξίδια, στη μονάτη περιοχή του Ρουφ ανάμεσα στα εσοτάρια και τα μπαρ. Τους χωρίζουν οι γραμμές του τρένου. Εκείνος

ζει, απέναντί της, στον Βοτανικό μια λαϊκή γειτονιά. Εκείνη είναι πανεπιστημιακού επιπέδου, εκείνος απόφοιτος των ΤΕΙ. Τελικά η ηλικία είναι η μεγαλύτερη διαφορά τους και ο τρόπος που αντιμετωπίζει ο καθένας τη ζωή του.

Η ερωτική ζωή της Έλλης είδεινε ληγμένη γύρω στα πενήντα.

Οχυρωμένη ανάμεσα στα βιβλία, τις μνήμες και τα φωτογραφικά άλμπουμ, πίστευε ότι της ήταν αρκετά. Μια συνάντηση στη λαϊκή της γειτονιάς της, στο Ρουφ, με έναν νεότερο άντρα πυροδοτεί και πάλι τον ακυρωμένο πόθο. Η γνώριμία της με τον παντρεμένο Αντώνη όχι μόνον ενεργοποιεί αισθήσεις και συναισθήματα, αλλά τη βάζει σε έναν καινούριο ρόλο, σε μια απρόβλεπτη και ριψοκίνδυνη ιστορία. Μια ερωτική ιστορία με φόντο τον μικρόκοσμο του Ρουφ και του Βοτανικού, που διαδραματίζεται στις απαρχές της οικονομικής κρίσης, η οποία αποβαίνει καθοριστική για την εξέλιξη της ζωής των πρώων. Ένα μυθιστόρημα λεπτών αποχρώσεων και ιδιαίτερων συγκινήσεων πάνω στην απουσία, την απώλεια, την αναχώρηση, την απρόσμενη αγάπη, την ολοκληρωτική προσφορά

-Η κρίση που βιώνουμε πόσο επηρεάζει τον έρωτα και τις ανθρώπινες σχέσεις;
Αν ο Αντώνης δεν ήταν άνεργος θα είχε διαφορετική συμπεριφορά απέναντι στην Έλλη και στη δική του επαγγελματική πορεία, πράγμα που επηρεάζει τελικά την σχέση τους. Εντάξει, μπορούμε να αγαπιόμαστε και στον καιρό της κρίσης, όμως η αγάπη και οι σχέσεις απαιτούν και μια κοινωνική ημερία. Ποσώς μάλιστα η διατήρηση μιας ισορροπημένης οικογένειας. Η οικογένεια του Αντώνη είναι ήδη «τραυματισμένη» από την ανεργία και από την έλλειψη επικοινωνίας ανάμεσα στο ανώριμο ζευγάρι.

-Είσα από τους συγγραφείς που αγαπούν τους ήρωες των βιβλίων τους, που ταυτίζονται μαζί τους ή από αυτούς που κρατάνε αποστάσεις;
Απολύτως ταυτίζομαι μαζί τους ενώ γράφω, αλλιώς δεν βγαίνουν αληθινά. Όταν εκδοθεί το βιβλίο απομακρύνομαι από κοντά τους. Έχουν σιρά οι επόμενοι. Φυσικά τους παραδίδω στους αναγνώστες, οι ήρωες των βιβλίων δεν παραμένουν ποτέ μόνοι, εκτός κι αν είναι τόσο αναξιόπιστοι που τότε πορεύονται στη λήθη.

Πάνω απ' όλα όμως με ενδιαφέρει η ίδια η λογοτεχνία

-Γιατί γράφεις;
Μακάρι να το ήξερα. Δεν το επεδίωξα ούτε το σπούδασα, ήταν κάτι φυσικό. Ήθελα πάντα να λέω ιστορίες, να με ακούνε οι άλλοι, αλλά να τις λέω με τον τρόπο μου. Αυτός ο «τρόπος» αντιλήθηκε μέσα από αδιάκοπα διαβάσματα λογοτεχνίας.

-Έχεις εκδώσει μέσα σε είκοσι χρόνια εννέα μυθιστορήματα και δώδεκα πεζογραφήματα. Υπάρχει κάποιο πρωταρχικό θέμα γύρω από το οποίο περιστρέφονται τα βιβλία σου;
Ο έρωτας, οι ιστορίες των ανθρώπων, τα ταξίδια. Πάνω απ' όλα όμως με ενδιαφέρει η ίδια η λογοτεχνία. Γι αυτό και κάθε βιβλίο μου προσπαθώ να είναι διαφορετικό σε ύφος και δομή.

Οι συγγραφείς ανέκαθεν αποτελούσαν το κόκκινο πανί της εξουσίας

-Ποιος είναι ο ρόλος των ανθρώπων των γραμμάτων στην εποχή της κρίσης που βιώνουμε;
Μπορεί η κρίση να αποβεί δημιουργική για έναν συγγραφέα;
Οι συγγραφείς ανέκαθεν αποτελούσαν το κόκκινο πανί της εξουσίας. Κρίνουν, προλέγουν, προκαλούν. Γι αυτό και σπάνια θα δεις έναν συγγραφέα να καλείται σε κάποιο σοβαρό πάνελ στην τηλεόραση (με την εξαίρεση 2-3 «μονιμάδων» της ΤV). Ωστόσο οι συγγραφείς έχουν ένα όπλο μοναδικό. Την ελευθερία να γράψουν και να εκφραστούν. Θέλει προσοχή όμως. Η στρατευμένη γραφή δεν είναι το καλύτερο λογοτεχνικό όπλο. Όμως τα κείμενα

Ο συγγραφέας Θεόδωρος Γρηγοριάδης

Ο Θεόδωρος Γρηγοριάδης γεννήθηκε στο Παλιόχωρο Παγγαίου Καβάλας το 1956. Σπούδασε αγγλική φιλοσοφία στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, εργάστηκε στη Μέση Εκπαίδευση και συνεργάστηκε με τη Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σερρών διοργανώνοντας λογοτεχνικά σεμινάρια.

Εμφανίστηκε στα γράμματα το 1990 με το μυθιστόρημα «Κρυμμένοι άνθρωποι» και ακολούθησαν επτά μυθιστορήματα, δύο συλλογές διηγημάτων και μία νουβέλα. «Το Παρτάλι» μεταφράστηκε στα γαλλικά και παρουσιάστηκε σε θεατρικό μονόλογο στο Θεατράβη Αθηνών το 2011 με τον Χρήστο Στεργιολίου. Η «Δεύτερη γέννα» ανέβηκε ως θεατρικός μονόλογος στο Θεατράβη Φιλιππων και Καβάλας το 2009 με την Φιλαρέτη Κομνηνού.

Η συλλογή διηγημάτων «Χάρτες» ήταν υποψήφια για το Βραβείο ΔΙΑΒΑΖΩ 2007 και «Ο παλιός και ο δεξιός» για το Athens Prize for Literature του περιοδικού (δέ)κατα, για το Κρατικό Βραβείο Μυθιστορήματος 2011 και το Βραβείο Αναγνώστων του ΕΚΕΒΙ. Διηγηματά του έχουν μεταφραστεί στα ολλανδικά και αγγλικά.

Το μυθιστόρημα «Αλούζα, χίλιοι και ένας εραστές» θα κυκλοφορήσει στα αραβικά το 2013.

Info

Το βιβλίο του Θεόδωρου Γρηγοριάδη «Το μυστικό της Έλλης» θα παρουσιασθεί την Τρίτη 18 Δεκεμβρίου στις 20.00 στην Ξάνθη στον χώρο του βιβλιοπωλείου +βιβλία Καφετζή (Β. Σοφίας 5, τηλ 2541084005) σε συνδιοργάνωση με την ΦΕΕ και τις εκδόσεις Πατάκι και την Τετάρτη 19 Δεκεμβρίου στις 20.30 στην Αλεξανδρούπολη, στον χώρο του βιβλιοπωλείου + βιβλία Καφετζή (Βενιζέλου 31, τηλ 2551023050)